דוד בן יוסף שייך לדור הראשון של "האלטרנטיביים" שהאמין בקשרי גוף-נפ
דמותה הוליסטית, יחסים אישיים עם אלוהים, התמודדות יצירתית עם מחלת
הסרטן ורעיונות מוזרים אחרים. כיום, בגיל שבעים ומשהו, ממשיך בן יוסף
להוות אלטרנטיבה, אפילו לעצמו. ריאיון אישי

ענבל כנעני

עינת מעוז, בתו של בן יוסף מנישואיו הראשונים, בחרה לעבוד עם ילדים כמנהלת גן ביישוב צור יגאל.

מה נקודת החיבור הכי גדולה בינך לבין אבא שלך?

"אני חושבת שהדון קישוטיות. כמוהו אני פועלת מתוך הנשמה, לוחמת ונפגעת.

"מאוד קשה לי להעביר את המסר להורים, הם יודעים שהילדים שלהם מאושרים בגן והם לא יודעים להסביר למה, חבל שהם לא יודעים שהדברים באים מתוך מחשבה והתכוונות.

"אבל אבא דואג לי ולא רוצה שאעבור את דרך הייסורים שהוא עבר. בתור ילדה הרגשתי שאבא צודק, שהוא פשוט מקדים את זמנו וכבוגרת הבנתי את זה."

בן יוסף יודע שאני סקרנית לשמוע הלכה למעשה ממה מורכב תפריט החיים שלו: מה הוא אוכל, קורא, שותה, חושב, ישן, לובש וכדומה, אלא שהוא לא ממש מוכן לשתף פעולה.

"הדבר המשמעותי ביותר באורח החיים שלי, זה לא הדברים שאני אוכל או שותה, אלא דרך ההתחברות שלי למציאות. והמילה היחידה המשמעותית המתאימה ביותר למה שאני מרגיש ורוצה להעביר, היא המילה להתעלס. לא 'לעשות אהבה', לעשות, זאת פעולה, להתעלס זו גאולה.

"לעשות אהבה זה בסדר, נפלא ונהדר, אבל להתעלס זה מצב קבוע. זה לא פעם בשבוע. אני מתעלס עם אלוהים, הוא מלטף אותי ואני אותו. ההתעלסות נמדדת מבחנתי בהפריה הדדית - האם המציאות מפריעה לי או מפרה אותי. במקום בו המציאות לא מפרה אותי, או שאני לא מסוגל להפרות אותה בחזרה, אני מתרחק.

מה עבר עליך כשפגשת בסרטן בגוף ראשון?

"כשאמר לי הרופא שיש לי סרטן וחייבים לנתח לפני שהוא יתפתח, נעלבתי עלבון גדול; איך יכול להיות שיש לי סרטן? אני הרי כתבתי ספר איך למנוע סרטן ("קריאה למרד נגד המחלות")! חשבתי שאני מסודר, ופתאום, הרגשתי אגרוף הולם בפרצוף, איך אתם מעזים? לי? הרי כתבתי ספר... משוגעים, לא נורמלים.

"ברחתי משם עם הסרטן (במערכת העיכול והרבייה). הייתי מיואש נורא, לא היה לי מושג לאן אני הולך, ואז הבנתי שעד אותה שעה לא הבנתי מה זה להתעלס, כל חיי בזבזתי בלרצות אחרים, רציתי שתמיד יאהבו אותי. זה נגמר. עכשיו אני לא מנסה שיאהבו אותי אלא בחרתי להתעלס עם אלוהים והוא מנשים אותי עשרים וארבע שעות ביממה ואוהב אותי כל הזמן. אם יש עוד אנשים שרוצים לאהוב אותי, בסדר, אבל החיים שלי לא תלויים במישהו אחר. כך אני משכלל את היכולת שלי להתעלס ולא מאמין שהייתי כבר כל כך עמוק מתחת לייאוש."

1

בֵּה

לְכָל אָדָם מוּלִי, אֵינִי מְאַחֵל,
שֶׁפַע בְּרִיאוּת,
שׁוֹ פַ עַ ת
אַהֲבָה
שִׂמְחָה
חֵירוּת
וְהַרְבֵּה
הַרְבֵּה
שְׁתוֹק קָדוֹשׁ,
שֶׁנּוֹבֵעַ, עַד אֵלֵינוּ, מֵאָבִינוּ יִצְחָק,
הַמְצַחֵק, אֶת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ!
בְּאַהֲבָה תָּמִיד
וְצִידָנִיד.

2

אַהֲפוּנִי, תֶּבְלִי מָוֶת, וְלִימְדוּנִי, אֶת
הַסּוֹד, שֶׁל לַהַפּוֹךְ, תֶּבְלִי מָוֶת, לְתֶבְלִי
לֵידָה!

וְ עַ כְ שָׁ י ו?

וְעַכְשָׁיו, אֵינִי מְגַשֵּׁשׁ, אַחֲרֵי
מִילִים, שֶׁיַּעַצְרוּנִי, לַעֲצוֹר לְכָל
אָדָם לְלַמּוֹד, אֶת הַסּוֹד, שֶׁלִּימְדוּנִי
תֶּבְלִי הַלֵּידָה!
לְמִי שֶׁיָּכוֹל לַעֲצוֹר לִי, לִמְצוֹא
מִילִים,

אָשִׁיר תּוֹדָה!

3

בֵּה

מוֹדָאִי תַּג הַשָּׁבוּעוֹת תִּשְׁעָה, מוֹשַׁב קֶשֶׁת.
נְשָׁמָה טוֹבָה!
אַתְּ, שׁוֹאֶלֶת אוֹתִי, אֵיךְ, אַתְּ
יְכוֹלָה, לַהַפּוֹךְ, תֶּבְלִי מָוֶת, לְתֶבְלִי
לֵידָה!

וְ אַ נִ י?

לֹא יָכוֹל, לוֹמַר לָךְ, אֵיךְ אַתְּ
יְכוֹלָה!
כֵּן יָכוֹל, לוֹמַר, לָךְ, אֵיךְ אֵינִי
יָכוֹל!
הַרְבֵּה אִימָּוּנִים,

4

שְׁמוֹנִים שָׁנוֹת אִימּוּנִים!
נִשְׁמַע מוּזָּר?
נִשְׁמַע "אִי אִפְשָׁר"?
כֵּן, אֵינִי מְרַמֵּשׁ!
וְהָאִימּוּנִים, לֹא הִסְתַּיְּמוּ!
אִסְיִים אֶת הָאִימּוּנִים, רַק
כְּאֲשֶׁר אֵינִי אִסְתַּיִּים!
עַל הָאִימּוּנִים שֶׁלִּי, לְאוֹרֵךְ
חַיַּי, כְּבַר הָרְאֵת בְּסִפְרִים שֶׁלִּי!
הָאִם יֵשׁ לִי מָה לְחַדֵּשׁ
לָךְ?

אני, בְּכְלַל, לֹא בָטוּחַ!
מַה, אֲנִי, מְאֹד בָּטוּחַ?
אֲנִי בָּטוּחַ, שֶׁאֶת הַתְּשׁוּבָה
לַשְׁאֵלָה שֶׁלָּךְ, אַתְּ, וֹדַעַת, טוֹב מְאֹד!
אַתְּ, נוֹלַדְתְּ, עִם הַתְּשׁוּבָה
הַצְּמוֹת!
כָּל מַה, שֶׁעָלַיִךְ לַעֲשׂוֹת, צֶה
לָשׁוּב וְלַחֲווֹת תִּינוֹקְוּת!
הַתִּינוֹקֶת הַצְּמוֹת, שֶׁהָיִית,
לֹא מֵתָה!
הַתִּינוֹקֶת הַצְּמוֹת, שֶׁאַתְּ,

לֹא מֵתָה!
הַתִּינוֹקֶת הַצְּמוֹת, מֵתָה לִחְיוֹת!
וְהַתִּינוֹקֶת הַצְּמוֹת, הִיא, בַּיָּדַיִם
שֶׁלָּךְ!
לָמָּה, אַתְּ מִתְקַשָּׁה, לַחֲווֹת
אוֹתָהּ?
כִּי!
אֵין סְפוֹר, הִתְכַּוְּוְצוּיוֹת,
שֶׁחָוִית, לְאוֹרֶךְ חַיָּיִךְ הַקְּצָרִים,
עָרְמוּי לָךְ, לְהַאֲמִין בְּשֶׁקֶר!

הַשֶּׁקֶר הַנּוֹרָא, שֶׁמַּסְתִּיר
אֶת הַתִּינוֹקֶת, מְלֵאַת הַחַיִּים,
שֶׁאַתְּ, בֶּאֱמֶת בֶּאֱמֶת!
בִּצְבוּת מַה, צָבִיתִי, אֲנִי,
לַחֲווֹת, אֶת הַתִּינוֹק שֶׁבִּי?
בִּצְבוּת הַשִּׁינוּן!
אֲנִי עַצְמִי, שָׁב וּמְשַׁנֵּן,
שׁוּב, וְשׁוּב, וְשׁוּב, אֶת מַה שֶּׁאֲנִי
בְּעַצְמִי, כָּתַבְתִּי בַּסְּפָרִים שֶׁלִּי!
הַשִּׁינוּן, הוּא הָאֵימוּן!

הַשְּׁאֵלָה שֶׁלָּךְ, מְאוֹרֶרֶת בִּי,
שְׁאֵלָה שֶׁלִּי!
אֵיךְ, תָּבְלִי לֵיצָה, הוֹפְכִים
לִהְיוֹת, תָּבְלִי מָוֶת?
אַחֲרֵי הַלֵּיצָה שֶׁלִּי, אִמָּא
שֶׁלִּי, עָלְתָה לַמָּרוֹם!
וְעָלַי, יָרְדָה, אֵי מַת מָוֶת!
אֵי מַת נְטִישָׁה!
אֵי מָה, שֶׁתִּלְתְּלָה בִּי,
תַּלְתְּלָה, מְכַוֶּנֶּצֶת לִי,

9

אֶת חַיָּי!

וְ הַ י וֹ ם?

הָאֵימָה נֶעֶלְמָה!

נֶ עֶ לְ מָ ה?

לֹא מַמָּשׁ!

אִם אֲנִי, מִתְעַלֵּם מֵהַחַיִּים,

הָאֵימָה, חַיָּה וְקַיֶּמֶת!

אַבָּל!

אִם אֲנִי, מִתְעַלֵּם עִם

הַחַיִּים, הָאֵימָה, מֵתָה וְנֶעֶלְמֶת!

10

צוֹעֵת, תַּעֲלִית חַיָּי!

רַק, בְּגִיל שְׁמוֹנִים?

טוֹב מְאוּחָר, מֵאֲשֶׁר, בִּכְלַל

לֹא!

וְעַם!

אִיט אִיט, נֶבֶר, טוּי לֵיט,

טוּי הָעֵב, אֵי הָאֶפִּי,

טְשַׁיְלְדְהוּד!

וְכַאֲשֶׁר, אָדָם, צוֹכֶה

לַחֲוֹת, הָאֶפִּי טְשַׁיְלְדְהוּד,

11

הוּא מְסוּעָל, לְהַתְחִיל לִלְמוֹד,

לִימוּדֵי אַהֲבָה, בְּרָמָה

גְּבוֹהָה לְעוֹמֶק!

כָּל אֶחָד, וֹדֵעַ, כִּי

הָהֵיפֶךְ מֵאַהֲבָה, זוֹ אֵיבָה!

זוֹ אֱמֶת!

אַבָּל!

לֹא, כָּל הָאֱמֶת!

הָאֱמֶת, הִיא, גַּם, שֶׁהָהֵיפֶךְ

12

מֵאַהֲבָה, זוֹ אֵימָה!

עַכְשָׁיו, עוֹלָה שְׁאֵלָה!

שְׁאֵלַת, מִלְיוֹן הַדּוֹלָר!

"אֵיךְ אֶפְשָׁר, לַהֲפוֹךְ אֵימָה

לְאַהֲבָה?"

הַ, וּם, הָיָה, וּם מַתָּן תּוֹרָה!

לִפְנוֹת עֶרֶב, הַתְאָסְפְנוּ,

כְּאַן, בְּקֶשֶׁת, הָבוּיְצַת

תּוֹשָׁבִים מֵהַיְשׁוּב, בְּנִסָּיוֹן

לִלְמוֹד יַחַד, לִימוּדֵי אַהֲבָה,

13

בְּכָמָה גְּבוֹהָה, לְעוֹמֶק!
מַה עִנְיַן אַהֲבָה, לְמַתַּן תּוֹרָה?
הַנָּשִׁיא, הִלֵּל אוֹמֵר, שֶׁאֶת
תַּמְצִית כָּל הַתּוֹרָה כּוּלָּה,
נִיתַּן לְמַצּוֹא, בַּמִּילָה הָאַחַת:
„אַ הַ בָּ ה"!
חַכָּמִים, מְסַשְּׁרִים לִי, שֶׁיּוֹם
מַתַּן תּוֹרָה, הוּא, יוֹם חַתּוּנָתוֹ
וְיוֹם שִׁמְחַת לִבּוֹ, שֶׁל הֶחָתָן,
אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל!

14

וְהָאוֹהֵב, מוֹפִיעַ, עַל הַר סִינַי,
לְהַשְׁפִּיעַ, עַל הַכַּלָּה, כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל, הַמִּתְכַּנֶּסֶת, לְמַרְגְּלוֹת
הָהָר, וְעוֹשָׂה, אֶת אָזְנֶיהָ
כְּאַשְׁרְכֶּסֶת!
מוּכָנָה, לְהִתְמַסֵּר לַחָתָן,
בְּעֵינַיִם עֲצוּמוֹת!
וּמַה, הוּא, מַשְׁמִיעַ לָהּ?
„אָנֹכִי אַ-דֹּנָי אֶ-לֹהֶיךָ
אֲשֶׁר, הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם,

15

מִבֵּית עֲבָדִים!"
מַה, הוּא בָּא, לְחַדֵּשׁ לָהּ?
הִיא, לֹא יוֹדַעַת?
וּמַה, הוּא מוֹסִיל לָהּ?
„לֹא יִהְיֶה לְךָ, אֱלֹהִים אֲחֵרִים
עַל פָּנַי!
שֶׁלֹּא תַעֲבִיד, לָלֶכֶת לְאֲחֵרִים!"
צֶה, מַה שֵּׁיש לַחָתָן, לוֹמַר
לַכַּלָּה?
שֶׁלֹּא, שֶׁבִּמְקוֹם אַהֲבָה, הִיא

16

תּוֹנָה אַכְצָבָה?
מַה עוֹשִׂים?
מַה אֵינִי, צָדִיק, חֵלֶק בְּלֵהִי
נִשְׁרָד מִכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, יָכוֹל
לַעֲשׂוֹת, עִם אַכְצָבָה כָּצֹאת?
בָּאָה, לְעֶצְרָתִי, נְעִימַת
צְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, הַצַּמֶּרֶת,
מְשׁוֹרֶרֶת וְאוֹמֶרֶת: „לָקוּם
מָחָר בַּבּוֹקֶר, עִם שִׁיר חָדָשׁ
בַּלֵּב!

17

לָשִׁיר אוֹתוֹ בְּכֹחַ, לָשִׁיר
אוֹתוֹ בִּכְאֵב!
לִשְׁמוֹעַ תְּלִילִים, בָּרוּחַ
הַחַפְשִׁית!
וּלְהַתְחִיל מִ בְּרֵאשִׁית!"
אָז!
אִם אַתְּ, נְשָׁמָה טוֹבָה,
מוּכָנָה, לְהַתְחִיל, אִתִּי לְלַמּוֹד
מִ בְּרֵאשִׁית!
לִבְדּוֹק, אִתִּי יַחַד!

18

לִבְדּוֹק, אִם אֶפְשַׁר
לְלַמּוֹד, אֶת הַסּוֹד, שֶׁל
לְהִיעָמֵל מֵהָהֶרְגֵּל הַמְאַמְלֵל,
לִשְׁקוֹעַ בְּאֵימַת נְטִישָׁה,
מִ בְּרֵאשִׁית,
בְּבַקָּשָׁה!
אֵינִי, לֹא, וֹתֵר חָכָם מִמֵּךְ!
בְּאַהֲבָה תָּמִיד
יְדִידָוִיד.

19

יְדִידָוִיד!
שְׁלוֹשָׁה דְּבָרִים!
דָּבָר רִאשׁוֹן, מַה צֶּה, הַמִּלִּים
הָאֵלֶּה: "לֹא יִהְיֶה לְךָ, אֱלֹהִים
אֲחֵרִים, עַל פָּנַי"?
דָּבָר שֵׁנִי, הַסְּפָרִים שֶׁלְּךָ
מוּנָחִים בָּאָרוֹן שֶׁלִּי, וְעַם כָּל
הַכָּבוֹד, הֵם, לֹא מוֹצְרִים לִי,
כְּלוּם!
לֹא מוֹמְרִים לִי, מַה לַעֲשׂוֹת!

20

דָּבָר שְׁלִישִׁי, יֵשׁ לִי סִפּוּר,
מַקְבִּיל, לַסִּפּוּר שֶׁלְּךָ!
סִפּוּר, עַל תֶּבֶל הַטַּבּוּר!
תֶּבֶל הַטַּבּוּר שֶׁלִּי, נִכְרַךְ,
סְבִיב הַצַּוָּאר שֶׁלִּי, לֹא אִיפְשֵׁר
לִי, לָצֵאת לְאַוִּיר הָעוֹלָם,
בִּשְׁבִיל, לְהַתְחִיל לִנְשׁוֹם, אֶת
אַוִּיר הָעוֹלָם!
תְּחוּשָׁה קָשָׁה, שֶׁל, לִהְיוֹת
נְטוּשָׁה!

21

תְּלוּיָה, בֵּין חַיִּים וּמָוֶת!
כֵּן, אֲנִי מַרְגִּישָׁה, מֵאָז!
תְּלוּיָה!
וְלַמְרוֹת, שֶׁהָרוֹפְאִים, עָזְרוּ
לִי לָצֵאת, נִשְׁאַרְתִּי!
עִם, אֵימַת נְטִישָׁה!
כֵּן!
אֵימָה, שֶׁמְּתַלְתֶּלֶת בִּי, תַּלְתֶּלֶת,
מְכַוֶּוֶצֶת לִי, אֶת חַיָּי!
אֲנִי, אִשָּׁה צְעִירָה!

22

הַלֵּב הַמְכוּוֶּץ, מְשַׁוֵּעַ,
לְהִתְרַחֵב, לְהִתְלַבְלֵב!
מַה אַתָּה, אוֹמֵר לִי?
מַה אוֹמֵר, הַלֵּל לִי?
מַה אוֹמְרִים הַחַכָּמִים?
אֲנִי רוֹצָה לִשְׁמוֹעַ!
אֲנִי מוּכָנָה לְהִתְמַסֵּר!
אַבָּל!
לֹא, בְּעֵינַיִם עַצּוּמוֹת!
בְּרוּחַ טוֹבָה
נְשָׁמָה טוֹבָה.

23

בֹּה מוֹצְאֵי שַׁבָּת, פַּרְשַׁת בְּהַעֲלֹתְךָ,
נְשָׁמָה טוֹבָה!
תּוֹצָה, עַל הַמִּכְתָּב!
אַתְּ, אִשָּׁה מַעֲשִׂית!
רוֹצָה מַעֲשִׂיּוֹת!
וְאֲנִי?
לֹא, אִישׁ מַעֲשֶׂה!
מְנַסֶּה!
לְסַפֵּר מַעֲשִׂיּוֹת!
אֲנִי, שָׁב, וּמַזְכִּיר לָךְ, שֶׁאֲנִי
לֹא יוֹצֵעַ, לְיָעֵל!

24

לוֹמַר לָךְ, הַלָּכָה לְמַעֲשֶׂה,
אֵינָךְ לְהִגָּמֵל, מֵהָהֶרְגֵּל הַמְאַמְלֵל,
שֶׁל אֵימַת נְטִישָׁה!
רַק, לְסַפֵּר, עַל עַצְמִי
יָצַעְתִּי!
שָׁשׁ, לְחַפֵּשׂ מִילִים, לְתָאֵר,
סֵינָךְ הַטּוּל שֶׁלִּי, לְאוֹרֶךְ, סֵפֶר
בְּרֵאשִׁית, עוֹזֵר לִי, לְהִגָּאֵל לִי,
אֶל הָהֶרְגֵּל הַמְתַגְּמֵל, לְהַרְגִּישׁ,
אֶמּוּנָה אֵיתָנָה, עִם שָׁרָשִׁים

25

מ ש מ י ק י ן,
בשורש החיים!
אין שום דמיון בין הסיפור
שלך והסיפור שלי!
אבל!
גם, אין שום שוני!
הנשימה שלך, דומה לנשימה
שלי, כמו, טיפת מים זכים,
לטיפת מים טהורים!
כך, מתאפשר לי, לומר לך
בבטחון, שגם אתה, תוכל,

26

להתגבר בגבורה עילאית, על
כל אימה ועל כל אימה!
וכך!
להעלות, מהרגל, המשולל,
של הסתגלות ממסלכת!
וכך!
להעלות, אל הרגל, המתמלא,
של תמונה אחרת, עם שרשים
מעמיקים, בשורש החיים!
לפני, שנרתיע מהראשית,
אני מבקש להתחולל, מרכבו!

27

מכתב, שקבלתי הבוקר,
מאשה, אותה שפגשתי, בסדנם
של בני לסרי!
איך, שהיא מספרת אותי,
כה רק חבי נשמת!
האמת השלמה היא, גם
אמת נטישה!
לא, שורות דם!
מלאו שמחה!
כה, מה ששוני, פעמת!

היתה לי הזכות הגדולה לפגוש אותך, יחד עם הקבוצה של דני לסרי. פגשתי אדם מלא חיוניות, המתעלס עם המציאות בקלילות ובאהבה רבה. הקשבתי לך, למוסיקה של המילים שלך , לגוף המצטרף בחדווה למילים, לאופן שבו אתה אורג מילים,למשפטים ורעיונות, כמו אַמן. לא האוזנים שלי בלבד,הקשיבו,אלא,כל גופי הקשיב, לרגעים,העיניים נעצמו נותנות לגוף לספוג טוב יותר,את שיש ללמוד,ויש הרבה הרבה ללמוד. דמעות זלגו, לא בררתי,למה או,מה הגוף רוצה לומר, הוא הגיב אליך בדרכו הנסתרת. אולי,דמעות של תודה, בוודאי תודה.....כך,שעות,הופכות,לדקות ספורות איתך, ואני עורגת לעוד.

למחרת, ספר אחד לקחתי - האם יש סיכוי לאהבה - ונפרדנו, התחלתי לקרוא,והצטערתי שלא לקחתי את כל ארגז הספרים, מְחַשֶּׁבֶת.מיד,איך אצליח להשיג עוד....

28

החירות האישית שלך,בולטת מאוד בספר, אני נפעמת ובודקת,היכן זה פוגש בי. אני מגלה שאני פוחדת מאוד מחירות אישית, הרבה יותר נח בעבדות משכרת,ויחד עם זאת,כל כך הרבה כאב יש בעבדות זו.

הַתֵּאוֹר, שֶׁהִיא מְתָאֶרֶת אוֹתִי, מְתָאֵר, אֶת
מַה שֶּׁאֵנִי מַרְגִּישׁ הַיּוֹם!

29

מַה, שֶׁנּוֹרָא, נוֹרָא, כּוֹאֵב
לִי, בַּמִּכְתָּב שֶׁלָּהּ, צֶה, הַשַּׁחַד
מִחֵירוּת!

צֶה, הַשַּׁחַד מִחֵירוּת, שֶׁכָּל
כַּךְ הִשְׁחִיד, אֶת כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל, שֶׁשָּׁחַדָּה, לְהִיכָּנֵס
לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהֶעֱדִישָׁה,
לָשׁוּב לְמִצְרַיִם, לְהִשְׁתַּחְרֵר,
מֵהָאִתְרָיוּת הַכְּבֵדָה!

30

כַּךְ, אֵינִי!
כַּךְ, אַתְּ!
כַּךְ, אָדָם הָרִאשׁוֹן!
אֵינִי, כְּמוֹ, תַּיָּר בַּתּוֹרָה,
סַמְרָן נוֹרָא, לָדַעַת, מַה
קוֹרֶה שָׁם!
מַה, יֵשׁ שָׁם!
מַה, כָּל כַּךְ, מְרַגֵּשׁ שָׁם!
רוֹצֶה לָדַעַת, מַה רוֹצֶה
רִיבּוֹן עוֹלָם, מִמֶּנִּי, אָדָם?

31

לא יכול לדעת!
ובכל זאת, הרייר,
מתרשם! מתרגש!
מרגיש, שהדבר היחידי,
שבורא עולם, משתוקק אליו,
זה, לראות אותי, חוגג, את
תם החירות, בכל יום!
ועל כן!
הוא ברא אותי!

32

מה, זה אומר לי?
זה אומר לי, שלחוות
חירות, זה, לחוות, את
מלוא עצמותי, את מלוא
עצמאותי ואת מלוא עצמתי!
אני, ממשיב, להוא הייר,
בתורה, סקרן לשמוע, מה
אומר ריבון עולם, לאדם
הראשון!

33

ומה, אני שומע?
קול, דממה דקה!
בורא אדם, מסביר לאדם:
אני מאציל לך מהחירות
שלי!
החירות, תהיה, עבורך מכשיר!
בעצרת החירות, תוכל,
לייצר, את היצירה הנעלה
ביותר עלי אדמות!
אז הבה!

34

מה זה, אהבה?
אהבה, היא, כח חיים
מופלא, אשר, אותו, אני נוטע
בך, בצורה עלמית!
בעצרת, מכשיר החירות,
תוכל, להוציא, את האהבה,
מן הכח, אל הפועל!
אתה, אדם הראשון,
נועדת, נולדת, לבשר לכל
אדם מולך, את בשורת החירות!"

35

נִשְׁמַע לִי, טוֹב!

אַבָּל!

לְאָדָם הָרִאשׁוֹן, צֶה, לֹא
נִשְׁמַע טוֹב!

וְהוּא!

לֹא נִשְׁמַע!

אָדָם, מַרְגִּישׁ, שֶׁבּוֹרֵא אָדָם,
עוֹבֵד עָלָיו בָּעֵינַיִם!

" אִם אֲנִי תָּלוּי בַּבּוֹרֵא,
שֶׁיַּצְרִים אֵלַי, חֵירוּת, אָז,
אֲנִי תָּלוּי!

36

תְּלוּת, צֶה, לֹא חֵירוּת!

יֶבֶק!

אָדָם, בּוֹחֵר, לְהִתְעַלֵּם
מֵהַשּׁוֹרֶשׁ שֶׁל הַחַיִּים!

כַּעֲבוֹר זַקָּה, נִשְׁמַע, רוֹל
דְּמָמָה זַקָּה: "אֵיפֹה אַתָּה, אָדָם?"
אָדָם, מְגַמְגֵּם: "אֵי נֵי!"
בּוֹרֵא אָדָם, מַחְלִיט, שֶׁעַל
אָדָם אֶחָד, לֹא נִיתַן לְהַטִּיל
אֶת הַמְשִׁימָה, לְבַשֵּׁר לָאָדָם,
אֶת בְּשׂוֹרַת הַחֵירוּת!

37

בִּשְׁבִיל, הַמְשִׁימָה הַזֹּאת,
צָרִיךְ, עָם!

צָרִיךְ, לִמְצוֹא אָדָם אֶחָד,
שֶׁהַיְּצָבָר הַיְּחִידִי, שֶׁמְעַנְיֵין אוֹתוֹ,
בַּחַיִּים, צֶה חֵירוּת!

אָדָם כָּזֶה, יִבְחַר, לְהִתְעַלֵּם
עִם הַחַיִּים, וְלֹא, חַס וְחָלִילָה!
לְהִתְעַלֵּם!

אָדָם כָּזֶה, יוֹכַל לִהְיוֹת,
עַרְעִין נִפְלָא, אֲשֶׁר יַצְמִיחַ
עַם נִפְלָא!

38

עַם נִפְלָא, אֲשֶׁר, יִבְחַר,
לְהִתְעַלֵּם עִם הַחַיִּים, וְלֹא,
חַס וְחָלִילָה! לְהִתְעַלֵּם!

בּוֹרֵא אָדָם, מַמְתִּין, עַד
שְׁנַת 1948!

וְאָז?

בּוֹרֵא אָדָם, מַעֲלֶה אָדָם,
שֶׁמּוּכָן, לְוַתֵּר, עַל הַחַיִּים
שֶׁלּוֹ, וְלֹא לְוַתֵּר, עַל הַחֵירוּת!

וְאֲנִי, צָוִיד, סַרְתָּן נוֹרָא,

39

לִשְׁמוֹעַ, אֶת הַשִּׁיחָה, הַמִּתְנַהֶלֶת
בֵּין אִישׁ, שֶׁשּׁוֹנֵא תֵּירוּת לְבֵין
אִישׁ, שֶׁ אוֹ הֵ ב!

אוֹמֵר נִמְרוֹד: „אָדָם
לְאָדָם אוֹיֵיב!"
אוֹמֵר אַבְרָהָם: „אָדָם
לְאָדָם אוֹהֵב!"
נִמְרוֹד, דּוֹרֵס וְאוֹנֵס!
אַבְרָהָם, מִתְעַלֶּה וּ מִתְעַלֵּס!
אוֹמֵר אַבְרָהָם: „אוֹנֵס,

40

סַרְטָן!
מִתְעַלֵּס, סַר טִין!
הַטִּינָה, סָרָה!
הִנֵּה, הַבָּנָה נְכוֹנָה,
רִאשׁוֹנָה, שֶׁל הַשּׁוֹרֶשׁ, שֶׁמַּצְמִיחַ
גִּידוּל מַמְאִיר: „אוֹנֵס!"
הִנֵּה, הַבָּנָה נְכוֹנָה,
רִאשׁוֹנָה, שֶׁל הַשּׁוֹרֶשׁ, שֶׁמַּצְמִיחַ
גִּידוּל מַמְאִיר: „מִתְעַלֵּס!"

41

נִמְרוֹד, אוֹמֵר לְאַבְרָהָם:
„אַתָּה וְאוֹנִי, לֹא יְכוֹלִים לִחְיוֹת
בְּעוֹלָם אֶחָד!"
נִמְרוֹד, מַרְגִּישׁ, דַּחַל בִּלְתִּי
נִשְׁלַט, לִשְׁרוֹל אֶת אַבְרָהָם,
בְּ כִּבְשָׁן אֵשׁ!
בְּדִיוּק, כְּמוֹ, כָּל הָרוֹדָנִים
אַחֲרָיו, שֶׁהִרְגִּישׁוּ, דַּחַל בִּלְתִּי
נִשְׁלַט, לִשְׁרוֹל אֶת עַם אֱ-לֹהִי
אַבְרָהָם, בְּ כִּבְשָׁנִים מְשׁוּנִים!

42

אַבְרָהָם, מַכְלִית, לָדַאת
תַּי, מֵהַכִּבְשָׁן!
עַם אֱ-לֹהֵי אַבְרָהָם, מַכְלִית,
לָדַאת תַּי, מִכָּל הַכִּבְשָׁנִים!
עַכְשָׁיו, הַבּוֹרֵא, שָׁב אֶל
אַבְרָהָם, מַסְבִּיר לוֹ: „אַבְרָהָם!
אַתָּה יָכוֹל, לִהְיוֹת, גַּרְעִין
נִסְלָא, אֲשֶׁר, רָאוּי לְהַצְמִיחַ,
עַם שֶׁיִּהְיֶה מְסוּגָל, לְבַשֵּׁר, לְכָל
אָדָם, עַלֵּי אַדָּמוֹת, אֶת

יְשׁוּעַת יְהוֹנָתָן!

וְשָׁאוּל בֶּן יְהוֹנָתָן

יְהוֹנָתָן, שֶׁלְּךָ הַתְּשׁוּעָה!

בְּמִלְחָמָה, עִם בְּנֵי עַמֵּנוּ,

וְעַל גַּבְעָה בְּיִשְׂרְאֵל!

וְשָׁאוּל בֶּן יְהוֹנָתָן

יְהוֹנָתָן, שֶׁלְּךָ הַתְּשׁוּעָה!

בְּמִלְחָמָה, עִם בְּנֵי עַמֵּנוּ,

בְּכָל יִשְׂרְאֵל:"

וְשָׁאוּל!

יְהוֹנָתָן, כֵּן אָהַב דָּוִד!

בְּמִשְׁפָּט, שָׁאוּל שָׁנֵא דָּוִד,

וְיוֹנָתָן אָהַב אֶת דָּוִד

כְּמוֹ נַפְשׁוֹ, שֶׁהֲרֵי, שָׁאוּל הָיָה

אוֹיֵב, שֶׁהֲרֵי, שָׁאוּל הָיָה

יְהוֹנָתָן, שֶׁלְּךָ הַתְּשׁוּעָה

וְשָׁאוּל!

כִּי יְשׁוּעָן: תֵּשֵׁב אוֹתָן!

וְכִי יְשׁוּעָן, יִהְיֶה אֶת

בֵּיתוֹ, שֶׁל יִתְרוֹ וְיִתְּנוּ

יְהוֹיָדָע יְתֵדוֹת!

יְהוֹ!

יְהוֹנָתָן, שֶׁלְּךָ הַתְּשׁוּעָה!

בְּמִשְׁפָּט, שָׁאוּל יְשׁוּעָן

וְיִתְרוֹ יְהוֹיָדָע יְתֵדוֹת!

יְהוֹנָתָן, שֶׁלְּךָ הַתְּשׁוּעָה!!!

בְּמִדְבַּר יְהוּדָה, כְּמוֹ יְהוֹנָתָן,

יְהוֹנָתָן, שֶׁלְּךָ הַתְּשׁוּעָה?

וְשָׁאוּל, שֶׁלְּךָ הַתְּשׁוּעָה!

וְשָׁאוּל!

יְהוֹנָתָן, שֶׁלְּךָ הַתְּשׁוּעָה!

וְשָׁאוּל בֶּן יְהוֹנָתָן!

וְכִי יְהוֹנָתָן וְיִתְרוֹ יְהוֹיָדָע!

וְשָׁאוּל, שֶׁלְּךָ הַתְּשׁוּעָה,

בְּשִׁבְעִים, אֶת בְּנֵי עַמֵּנוּ,

וְשָׁאוּל בֶּן יְהוֹנָתָן!

יְהוֹ!

בינתיים, שמעון ומשה
עוד לא הגיעו הביתה!
הלכו לחפש את יוסף
בשדות הסמוכים לעיר,
ולא מצאו אותו שם.
"אולי הוא נשאר
בבית הספר?"
"אולי הלך לבקר
את חברו?"
"אולי הלך לשחק
עם הילדים ברחוב?"
אבל אף אחד מהם
לא ידע היכן יוסף!
הם החליטו לחזור
הביתה, ולראות
אם יוסף כבר חזר.
אבל יוסף לא חזר!
הוא לא היה בבית,
ולא בבית הספר,
ולא ברחוב,
ולא בשדות הסמוכים.
הוא נעלם!
"אולי הוא נפל
לתוך הבור
שחפרנו אתמול?"
"אולי הוא נלכד
בין הסלעים
בהר?"
"אולי הוא נחטף
על ידי
שודדים?"
"אולי הוא
נעלם
לנצח?"

"!!!"

בני בנדה:
אבא, אמא, יוסף, יהודה, בנימין
ושמעון, שלושת
הבנים הבכורים
של יעקב ורחל,
שהיו כולם
בני שבע
עשרה שנים.
הם חיפשו,
חיפשו, וחיפשו
עד שלבסוף
הגיעו
למסקנה:
"!!!"

יוסף היה
נעלם!
הוא לא היה
בבית,
ולא בבית הספר,
ולא ברחוב,
ולא בשדות הסמוכים.
הוא נעלם!
"אולי הוא נפל
לתוך הבור
שחפרנו אתמול?"
"אולי הוא נלכד
בין הסלעים
בהר?"
"אולי הוא נחטף
על ידי
שודדים?"
"אולי הוא
נעלם
לנצח?"

שלושת הבנים
הגדולים
של יעקב ורחל
החליטו
לחפש את יוסף
בכל מקום
שהוא יכול
להיות.
"אולי הוא
נמצא
בבית הספר?"
"אולי הוא
נמצא
ברחוב?"
"אולי הוא
נמצא
בשדות?"
"אולי הוא
נמצא
בבית?"
"אולי הוא
נמצא
בבור?"
"אולי הוא
נמצא
בין הסלעים?"
"אולי הוא
נמצא
בשדות?"
"אולי הוא
נמצא
בבית?"
"אולי הוא
נמצא
בבור?"
"אולי הוא
נמצא
בין הסלעים?"

שלום רבותי! ברוכים הבאים!
אנחנו נתחיל בשיר, כמו תמיד,
ואחר כך נעשה תרגילי חימום,
כדי שנוכל לשיר היטב!
הכול?
כן!!!
מצוין!
אבל קודם כל, אני רוצה לדעת,
מי מכם למד "שלושת המלכים"
בגן חובה, בכיתה א', ב', או ג'?
מי? שימו לב!
נכון, עמוס, למדת בגן!
ואתה, יואב, למדת בכיתה א'!
ואתה, נועם, בכיתה ב'!
ואתה, אורי, בכיתה ג'!
כל השאר, בואו נראה,
מי יודע את השיר הזה?
אף אחד?
אין בעיה, נלמד אותו היום!
אבל קודם, נחמם את הקול!
נתחיל בתרגיל הראשון!
אני אומר, ואתם חוזרים,
בסדר?
מוכנים?
אחד, שתיים, שלוש, ארבע!

שלושת המלכים
שלושת המלכים
שלושת המלכים
שלושת המלכים

שלושת המלכים
שלושת המלכים
שלושת המלכים
שלושת המלכים

יופי, מצוין, ממש כמו מקצוענים!
עכשיו, נעבור לתרגיל הבא!
אני אומר, ואתם חוזרים,
בסדר?
מוכנים?
אחד, שתיים, שלוש, ארבע!

שלושת המלכים
שלושת המלכים
שלושת המלכים
שלושת המלכים

יופי, מצוין, ממש כמו מקצוענים!
עכשיו, נעבור לתרגיל הבא!
אני אומר, ואתם חוזרים,
בסדר?
מוכנים?
אחד, שתיים, שלוש, ארבע!

שלושת המלכים
שלושת המלכים
שלושת המלכים
שלושת המלכים

יופי, מצוין, ממש כמו מקצוענים!
עכשיו, נעבור לתרגיל הבא!
אני אומר, ואתם חוזרים,
בסדר?
מוכנים?
אחד, שתיים, שלוש, ארבע!

שלושת המלכים
שלושת המלכים
שלושת המלכים
שלושת המלכים

יופי, מצוין, ממש כמו מקצוענים!
עכשיו, נעבור לתרגיל הבא!
אני אומר, ואתם חוזרים,
בסדר?
מוכנים?
אחד, שתיים, שלוש, ארבע!

שלושת המלכים
שלושת המלכים
שלושת המלכים
שלושת המלכים

55

הוא מסוגל, להגאל, אל ההרגל,
המגמל, לשוב ולחוות, הנני!"
ולך, נשמה טובה, יש
את החירות, להפוך, את
המעשות שלי, למעשות
שלך!
לא, בום אחד!
לאט לאט!
טיפין טיפין!
מה, עוד, אוכל לומר לך?

56

שלושה צבים!
צבר כאשון, אני, אלהל של
להישען, על אחרים!
אלול, הנשאר תמיד, עלוב!
צבר שני, בהרתי, בתחנת
הכת, של תברת החשמל,
באור עקיבא!
מהנדס חשמל, הראה לי,
הר של פחם, אותו מכניסים
לכור ברכל, שהופך, הר
שחור, לנהר של אור!

57

צבר שלישי, כשאני
מהרהר, בכורות הנפש
שהיית צקוקה להם, מהרגע
שיצאת מהרחם, עד הרגע
הזה, ממש, שלמרות, אימת
הנטישה, את מצליחה, לאורך
כל הדרך, לייצר, יצירות
מופלאות, יצירות של
תיים, ממש!
אני רואה בך, גיבורה!

60

והרי מעניה לך, בזה, את

אות הגבורה!

אומרת, שחסרים לך, כמה
ספרים שלי, תוכלי להשיג אותם,
אוכל נפתלי 0548415799
גם לי, הם חסרים!

באהבה תמיד
יצי צוי

הבירה הצות,
לא שָׁוֶה כְּלוּם!

או שָׁוֶה
מִילְיוֹן!

את ספרי דויד בן יוסף
ניתן להשיג
באתר האינטרנט:

<u>ספרי דויד בן יוסף לאור</u>

או אצל נפתלי
בטלפון:
054-8415799

וחפשו אותנו בפייסבוק
[קבוצה דויד בן יוסף
-ספרים]